U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobců: **a) J. M.**, **b) O. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 1. 2011, č. j. X, k námitce podjatosti vznesené žalobcem O. P. proti soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Janu Dvořákovi,

takto:

Soudce Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Jan Dvořák **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, pod sp. zn. 52 Ad 30/2011.

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 12. 1. 2011, č. j. X, opravila výrok rozhodnutí ze dne 21. 1. 2008 tak, že se žalobci J. M. přiznává od 13. 1. 2006 do 31. 12. 2006 zvýšení důchodu pro částečnou bezmocnost ve výši 480 Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí podali oba žalobci žalobu, o níž nebylo dosud rozhodnuto.

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení ve vyjádření k žalobě navrhla odmítnutí žaloby pro její nepřípustnost.

Žalobce O. P. v písemném vyjádření k vyjádření České správy sociálního zabezpečení vznesl námitku podjatosti vůči samosoudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Janu Dvořákovi, který rozhoduje o podané žalobě.

Žalobce uvedl, že jeho námitka je dostatečně podložena skutečností, že Nejvyšší správní soud již svým rozsudkem ze dne 6. 1. 2010, č. j. Ads 110/2009, zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 15. 5. 2009, č. j. 50 Cad 14/2009, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Jelikož O. P. tuto námitku neupřesnil, ač byl k tomu vyzván, lze ji podle obsahu spisu chápat jen v tom smyslu, že je vznášena pro rozhodování samosoudce JUDr. Jana Dvořáka v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

Samosoudce Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky V Pardubicích, JUDr. Jan Dvořák ke vznesené námitce podjatosti uvedl, že se necítí být podjatým soudcem a že mu není známa žádná skutečnost, z níž by měly vyplynout případné pochybnosti o jeho podjatosti.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení samosoudce Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Jana Dvořáka z projednávání a rozhodování dané věci.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán a není ani tvrzen.

Dovozoval-li by přesto účastník řízení podjatost soudce z jeho poměru k blíže určeným fyzickým osobám, aniž by uvedl, v čem tento poměr spočívá a jakým způsobem souvisí s projednávanou věcí a soudcem, který se na projednávání věci podílí, vznesená námitka podjatosti by nebyla důvodná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2004, č. j. Nao 43/2004 - 319, www.nssoud.cz).

JUDr. Jan Dvořák se rovněž nepodílel na projednávání nebo rozhodování předmětné věci u příslušného správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Rozhodování věci v předchozím soudním řízení je třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv řízení před správním soudem, jehož byl O. P. nebo J. M. účastníkem a v němž se soudce podílel na rozhodování), nýbrž instančně (srov. č. 53/2004 Sb. NSS). Vyloučen by byl jen soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu (resp. Městského soudu v Praze) a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O takový případ zde vůbec nejde.

Zákon v ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodování soudce v jiných – souvisejících či nesouvisejících – věcech proto nemůže již ze zákona vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl účastník neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*). Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Případné rozhodování JUDr. Jana Dvořáka v jiných věcech účastníků tedy nemá žádnou právní relevanci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich

zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu